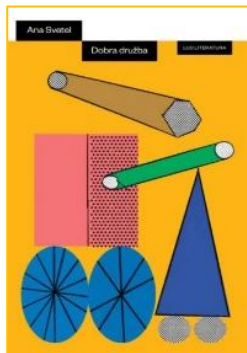

ZA TISTE, KI ŽELIJO VEČ

Svetel, A.: Dobra družba

Zgodbe o prevozih, ki nastavljajo ogledalo naši družbi.

Prevozi so sodobna oblika potovanja; v avto prisede neznanec, lahko tudi več njih. Sopotniki želijo čim bolj prijetno preživeti čas potovanja; med njimi se razvije pogovor, na dan pridejo skrivnosti, prepričanja, predsodki, pokažejo se značajske lastnosti, razkrivajo se osebne zgodbe, načrti, ali strahovi. Med vožnjo se lahko zgodi marsikaj.

»Živjo, za Ptuj, ne?«

Fant, ki se je pripeljal v rdečem golfu izstopi, da bi mi pomagal dati prtljago v predpražnik. Predstavi se, ampak ne razumen dobro, Matjaž ali Andraž, pač nekaj na ž. Pa saj je vseeno. Za ti dve uri se ne splača truditi z imeni.

Dva še poberemo pri AMZS-ju,« reče med speljevanjem. Jes, spet prevoz, ko se bomo zadaj stiskali kot sardine.

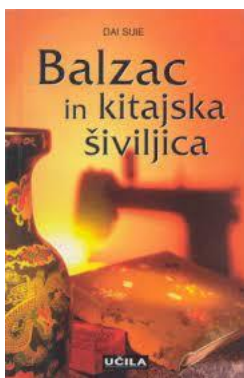
Gavran, M.: Pozabljeni sin

V ta zvezek si bom zapisoval, kakor mi je naročila vzgojiteljica Ana. Vsak dan zapiši vse, kar se dogaja, je rekla. Jaz sem jokal, ona pa je rekla, da se bova morda nekega dne spet videla. Rekel sem, zelo bom srečen, če vas bom spet videl, ona pa je rekla, zdaj boš srečnejši, s svojimi starši boš in z bratom in sestro.

Zgodba kratkega romana, ki je napisan v obliki dnevnika, govori o duševno zaostalemu fantu dvajsetih let. Ko se po petnajstih letih, ki jih je preživel v posebnem zavodu in tam prišel do poklicne izobrazbe, vrne domov, se prične njegova osebna drama. Spozna mlajšega brata in sestro, ki zanj sploh nista vedela, ter se po svojih najboljših močeh trudi, da bi ustregel očetu in mami.

Dai, S.: Balzac in kitajska šiviljica

Roman se odvija na Kitajskem v času trdega komunističnega režima. Glavnega junaka in njegovega prijatelja Lua pošljejo na »prevzgojo« v zaostalo gorsko vasico. Kot drugi kmetje morata tudi onadva garati na polju, a ko vaški starešina odkrije njun dar pripovedovanja, dobita med vaščani nov status. Pridobita si naklonjenost starešine in domačinov, predvsem pa lepe hčerke krojača iz sosednje vasi, v katero se oba zaljubita.

Na koncu dolgega, tesnega prehoda, v črni temi, se je mukoma premikala lučka. To je bil Luo; majhno petrolejko je imel s trakom pritrjeno na čelo. Delal je v rudniku premoga. Ker je bil rov prenizek, se je plazil po vseh štirih. Bil je nag, opasan z usnjenim jermenom, ki se mu je zažiral v meso. Vprežen v ta grozni komat je vlekel za sabo veliko košaro v obliki čolna, naloženo s kosi premoga. Ko je prišel do mene, sem ga zamenjal. Tudi jaz nag, s premogovim prahom v vsaki najmanjši kožni gubi, sem košaro raje porival, kakor da bi jo kot on vlekel za sabo.